

INKERIN

K I R K K O

3/95/2015

Ystävyyttä
25 vuotta

Venäjällä
kuin kotonaan

Nuoret yhteyttä
rakentamassa

Tervetuloa mukaan ystävyysseurakuntatoimintaan!

Kuva Kristiina Paananen

Kol. 3:14-15

Mutta kaiken kruunuksi tul-
koon rakkaus, sillä se te-
kee kaiken täydelliseksi.
Vallitkoon teidän sydä-
missänne Kristuksen rau-
ha, johon teidät on yhden
ja saman ruumiin jäseni-
nä kutsuttu. Olkaa myös
kiitollisia.

Ryhmä Janakkalan seurakunnasta vierailulla ystävyysseurakunnassaan Lugassa, Länsi-Inkerin rovastikunnassa.

INKERIN

KIRKKO

3/95/2015

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evangelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovin, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3	Pääkirjoitus	18	Venäjällä kuin kotonaan
4	Ystävyyttä 25 vuotta	20	Mittava historiateos Inkerin kirkosta
6	Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia	22	Uudet verkkosivut
12	Inkerin kirkon ystävyysseurakunnat	23	Ystävyysseurakunnat
14	Nuoret yhteyttä rakentamassa	24	Tällä tiellä
16	Kappale kauneinta Karjalaa - kierros Laatokan ympäri		

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Yllättävä lähetystehtävä

Terveisiä kauniista ja syksyisestä Pietarista. On ilo jälleen kohdata teitä lehtemme palstoilla ja jakaa kuulumisiamme, iloja ja murheita.

Maaailma on muuttunut ja paljon on tapahtunut viimeisten 20-25 vuoden aikana. Joskus muutos on myönteistä ja vapauttavaa, joskus ahdistavaa ja pelottavaa. Joka tapauksessa kristittyjen yhteys ja yhteistyö on vuosien varrella tullut meille yhä tärkeämmäksi.

Nyt meneillään oleva kansojen vaelus asettaa meidän eteemme haasteita. Olemmeko valmiit kohtaamaan uusia ihmisiä, auttamaan heitä, osoittamaan heille rakkautta, jota itse Herra meiltä odottaa? Mitä jos näkisimme tämän haasteen lähetyskentän valossa: *Tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni...*

Minä jotenkin olen varma siitä, että tämä kansojen lähtö ja tulo kristittyjen maihin on Jumalan inspiraatiota, koska tarkoitus on, että kaikki kansat, kaikenkieliset saisivat kuulla evankeliumia. Eri maista lähteneet kansat tulevat vastaanottamaan ilosanomaa, ettei tarvitse enää pelätä hirmuvalliaita tai mitään joukkoa (ISIS), joka on näyttänyt jo ihmisvihan. Tämä on kristityille mahdollisuus uskon kautta toimivaan rakkauteen, rohkeasti tunnustaa, että Jeesus Kristus rakastaa kaikkia ihmisiä. Että Herra on armahtaja ja pelastaja, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden, so. Pyhän Raamatun ilmoituksen.

Molemmilla puolilla rajaamme on suuri tarve lähetystyölle. Hiljattain kas-
toin nuoren miehen, joka tahtoi tulla kristityksi ja uskoa Vapahtajaan. Hän tahtoi ottaa vastaan oikean elämän ja yltäkyläisyyden.

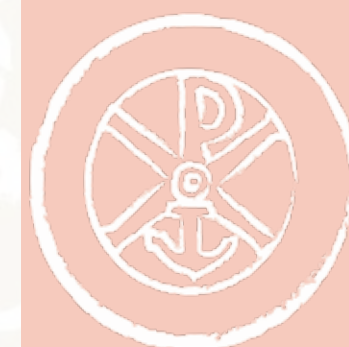
Nykyinen maailma on tullut pieneksi, rajat olemattomiksi. Me kristityt olemme tehneet jo riittävästi virheitä kautta historian. Nyt on otollinen aika, nyt on pelastuksen päivä. Herra on antanut meille rohkeuden hengen, että olisimme hänen todistajiaan - erityisesti, kun lähetyskenttä itse lähestyy meitä. Nyt pitää ojentaa kättä; vaatettaa, ruokkia ja opettaa, että vain Jeesuksen Kristuksen lapsina meillä on tulevaisuus ja toivo. Muitakin vaihtoehtoja on olemassa. Uskon kyllä, että ne eivät ole kovin hyviä.

Lähtekää siis ilolla palvelemaan Herraa ja lähimmäisiänne. Kuka on se lähimmäinen? Vastaus löytyy Pyhästä Raamatusta.

+ Aarre Kuukauppi

Kuva: Tanja Paas

YSTÄVYYTTÄ 25 VUOTTA

Inkeri kirkon seurakunnista Pushkin oli ensimmäinen, joka solmi viralliset ystävyysseurakuntasopimukset 80- ja 90-lukujen taitteessa. Sitä mukaa, kun Inkerin kirkossa perustettiin uusia seurakuntia, kasvoi ystävyysseurakuntienkin määrä.

- Suomen seurakunnat, Kirkon ulkomaanapu ja monet järjestöt ottivat sydämelleen meidän seurakunnat. Esimerkiksi viisi ystävyysseurakuntaa Suomesta sitoutui Kelton seurakunnan säännölliseen tukemiseen. Kyse ei ollut ainoastaan taloudellisesta tuesta, vaan jokainen, pienikin ryhmä halusi pitää seuroja ja tutustua meidän hartaaseen mummoväkeen, piispa **Aarre Kuukauppi** muistelee.

Ystävyysseurakuntatyöhön

ovat alusta lähtien osallistuneet Suomesta sekä seurakunnat että myös herätysliikkeet ja lähetysjärjestöt.

- Kaikki tekivät työtä hyvässä hengessä. Täällä ei paljon kyselty, mitä sorttia kristillisyyttä olette, kaikki kelpasivat. Jopa sellaiset järjestöt, jotka eivät Suomessa toisiaan noteeranneet, tekivät täällä yhdessä työtä, Kuukauppi kuvailee alkuaikojia.

Paljon on työtä tehtykin. Useat Inkerin kirkon seurakunnat ovat saaneet ystävyysseurakuntiansa avulla oman kirkkorakennuksen tai toimitilan. Tukea on tullut myös seurakuntien autoihin tai asuntoihin, jotka molemmat ovat tarpeellisia apuja pienipalkkaisille paimalle. 90-luvulla Suomesta tuli vastuunkantajia, jotka auttoivat kehittämään kirkon toimintaa ja kouluttamaan paikallisia työntekijöitä. Sen tuloksena voimme tänään todeta, että Inkerin kirkossa vastuu on siirtynyt paikallisille.

- Suomesta on tullut meille paljon talkooporukoita, mikä on vaikuttanut sen, että omat nuoremme ovat innostuneet porukalla lähtemään auttamaan jotakin Inkerin kirkon seurakuntaa tai projektia, Kuukauppi mainitsee yhtenä ystävyysseurakuntien hedelmänä.

Huomioimisen arvoista on myös näkymätön, rukouksin

tehty työ. Inkerin kirkon nousu ja koko 25 vuoden aikana tapahtunut kehitys ei olisi ollut mahdollista ilman ystävyysseurakuntien, järjestöjen ja yksityisten ihmisten uskollista esirukoustukea.

Vastuullista auttamista

Ystävyysseurakuntatoiminnassa on ollut havaittavissa kaksi trendiä. Toisaalta suomalaisilla on ollut vahva pyrkimys auttaa seurakuntia itsenäiseen toimintaan ja kasvuun, mikä on monissa seurakunnissa toteutunut. Joskus hyvä tarkoitus on kuitenkin johtanut päinvastaiseen tulokseen.

- Toiset seurakuntamme ovat niin tottuneet ystävyysseura-

kuntien tukeen, etteivät ole nähneet tarpeen kehittää omaa toimintaansa. Niissä ei ole kovin paljon lapsityötä, joissakin ei ollenkaan. Noin kolmasosa seurakunnistamme on tällaisia, erityisesti niitä on Länsi-Inkerin rovastikunnassa, Kuukauppi harmittelee.

Tilanne on noteerattu myös Suomessa ja sen eteen tehdään yhdessä työtä. Länsi-Inkerissä alkoi viisi vuotta sitten projekti, jossa yritetään haastaa seurakuntia ottamaan vastuuta yhdessä, rovastikuntana, ja tekemään päätöksiä muun muassa yhteisen taloudellisen tuen kohdentamisesta. Prosessi on ollut hidas ja kipeäkin, mutta kehitystä on tapahtunut.

Tasa-arvoinen kumppanuus

Viime keväänä Kouvolan Kirkkopäivillä pidetyssä ystävyysseurakuntatyön seminaarissa nousi esiin, että sisarusuhteen sijaan yhteys saattaa ajautua vanhempi-lapsi-suhteeksi. Meidän tulisi kuitenkin tarkastella maailmaa ystäviemme ja sisarstemme silmin, mikä antaa itsellemme uutta syvyyttä. Monessa

puheenvuorossa korostettiin vastavuoroista, keskenään tasa-arvoisten kumppaneitten yhteydenpitoa.

- Lompakkomme on lihavampi, mutta ei tarkoita sitä, että olisimme kaiken kaikkiaan rikkaampia. Isolle enemmistökirjolle tekee valtavan hyvää oppia siitä, miten huomattavasti niukemmilla resursseilla toimiva vähemmistökirjasto toteuttaa kirkon perustehtävää. Ystävyysseurakuntaan kuuluu moleminpuolinen oppiminen ja toisen kirkon sekä sen ratkaisujen kunnioittaminen, kirkkoneuvos **Kimmo Kääriäinen** Kirkkohallituksen ulkoasiain osastolta painotti.

Ystävyysseurakuntatyössä joskus ilmenevä kitka johtuu enimmäkseen kieliongelmista ja kulttuurieroista. Jälkimmäisiä helpottaakseen Inkerin kirkko on tehnyt suomalaisille avuksi *Väylämerkit*, jotka löytyvät kirkon suomenkielisiltä verkkosivuilta. Käytännöllisten vinkkien laadinnassa on kuultu sekä Inkerin kirkon paikallisia työntekijöitä että suomalaisia.

- Joissakin järjestöissä lähetystyötä tehdään siten, että lähetetään saarnaajia viikon-parin lähetysmatkoille. Täällä Venäjällä se ei toimi. Lyhyillä matkoilla kulttuurintuntemus ja suhteet paikallisiin jäävät pinnallisiksi kiireen ja kielitaidottomuuden takia. Lähetystyöntekijän on opittava kieli, kulttuuri ja tavat, mitkä omaksutaan vain paikan päällä asumalla, toteaa Aarre Kuukauppi.

Tulevaisuuden haasteet

Ystävyysseurakuntatoiminnalla on edessään useita haasteita, joista yksi on nuorten vähyys. Seminaarissa tuli ilmi, että nuoria kiinnostaa kansainvälisyys, mutta he eivät välttämättä tiedä oman seurakuntansa kansainvälisestä työstä. Ystävyysseurakuntatyössä on vaara kehittyä sisäpiirin toiminnaksi, mihin ehdotettiin lääkkeeksi yhteistyötä nuorisotyön kanssa. Aarre Kuukauppi esitti, että suomalaisnuoret voisivat osallistua Inkerin kirkon nuorten lähetysmatkoille.

Haasteita tuovat myös työntekijöiden vaihtuminen, kieliongelmien ja Suomen kirkossa tapahtuvat rakennemuutokset. Inkerin kirkon näkökulmasta yksi ongelma on alueellinen epäsuhta: suomalaisten ystävyysseurakunnat keskittyvät lähellä rajaa oleviin rovastikuntiin - Karjalaan, Pietariin ja Länsi-Inkeriin. Moskovan, Volgan, Uralin ja Siperian rovastikunnilla ei juurikaan ystävyysseurakuntia ole.

Inkeriläisten paluumuuttajien rooli ja hyödyntäminen ystävyysseurakuntatyössä herätti mielenkiintoa Kouvolassa.

- Lahdessa on paljon paluumuuttajia, joihin olemme luoneet yhteyksiä ystävyysseurakuntatyön kautta. Kutsumme heitä mukaan Venäjälle suuntautuville matkoille ja diakonialeireille. Vastavuoroisesti olemme saaneet heiltä tulkkia apua, kertoi **Tapio Nieminen** Launeen seurakunnasta.

Aarre Kuukaupin mielestä inkeriläisten itsensä keskuudessa on herättävä intoa ja löydettävä aktiivisia henkilöitä. Inkerin kirkon Suomeen perustama yhdistys yrittää vaikuttaa siihen, että paluumuuttajien ja Inkerin kirkon välille syntyisi yhteys.

Uutta virtaa suhteisiin

Osa ystävyysseurakuntien välillä on vuosien varrella hiipunut, mutta enin osa säilynyt, monet hyvinkin vireinä. Uusiakin suhteita solmitaan yhä.

- Toimivaan ystävyysseurakuntasuhteeseen ei ole yhtä ainoaa mallia, sillä Inkerin kirkon seurakunnat sijaitsevat hyvin erilaisissa ympäristöissä etnisesti ja uskonnollisesti. Kannattaa kysellä kirkon ja paikallisen seurakunnan toiveita ja välillä päivittää omia, totuttuja toimintatapoja, kehottaa Inkerin kirkon rovastikuntakoordinaattori **Jukka Paananen**.

- Yleistä on, että yhteydenpito loppahtaa pitkän rakennusurakan jälkeen. On hyvä jo rakennusvaiheessa sopia taloudellisen tuen vähenemisestä tai loppumisesta, kun kirkko valmistuu. Tärkeintä on, että yhteys säilyy rakentamisen jälkeenkin. Kirkkorakennus on pysyvä muistutus ystävien tuesta ja se tulisi nähdä myös yhteyden symbolina.

Hyvä kokonaiskuva Inkerin kirkosta ja sen muutoksista auttaa näkemään uusia painopisteitä. Jos tuntuu siltä, että eväät alkaa olla syöty, kannattaa olla yhteydessä Inkerin kirkkoon. Joskus on parempi todeta, että tämä oli nyt tässä, kuin jäädä roikkumaan vanhoihin kuvioihin.

- Ystävyysseurakuntatoimintaa ajatellaan

ehkä liian paljon taloudellisenä asiana. Yhteys sinänsä on arvokasta, se on siunaus ja hengellisesti rikastuttavaa. Venäjällä etenkin korostuu yhdessäolo ja vuorovaikutus. Se antaa molemmille osapuolille kokemuksen siitä, että Kristuksen kirkko on maailmanlaajuinen ja me olemme keskenämme sisaria ja veljiä.

Teksti: Kristiina Paananen

Kuvat: Martti Turunen

Evankeliumiyhdistyksen kotimaantöiden johtaja, rovasti Markku Niemelä vieraili Karjalan seurakunnissa syksyllä 2014.

Ystävät tapasivat toisiaan Kontupohjassa kirkon 10-vuotisjuhlassa marraskuussa 2014

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

29.05.2015

- Vahvistetaan **Vladimir Jakushovin** valinta Kemin kirkkoherraksi 2 vuodeksi.

- Jatketaan **Gennadi Moskalevin** kirkkoherran valtuuksia Novosibirskissä vuodella.

- Jatketaan **Viktor Ruzhinskin** kirkkoherran valtuuksia Kaukolassa 2 vuodella.

- Vihitään **Pavel Ananjev** diakoniksi Segezhaan.

- Vihitään **Igor Kuznetsov** diakoniksi Kazaniin.

- Vihitään **Aleksei Belousov** pastori Terijoelle.

- Hyväksytään Evankelis-luterilainen Pyhän Luukkaan seurakunta Tsheboksaryssa Inkerin kirkon yhteyteen.

11.09.2015

- Vahvistetaan **Pavel Ananjevin** valinta Segezhan kirkkoherraksi 2 vuodeksi.

- Hyväksytään **Valeria Aleksandrova** va. diakoniajohtajaksi 50 %:n palkkauksella helmikuuhun 2016 asti.

- Hyväksytään **Jevgeni Raskatov** lähetyssaston sihteeriksi 50 %:n palkkauksella 1.10.2015 alkaen puoleksi vuodeksi.

- Vihitään **Denis Tihomirov** diako-

niksi Nizhni Novgorodin seurakuntaan.

- Vihitään lähetystyöntekijä **Markus Aitamäki** (SEKL) diakoniksi Siperian rovastikuntaan.

- Kutsutaan lähetystyöntekijä **Saara Karttunen** (SEKL) työhön Siperian rovastikuntaan vuodesta 2016 alkaen.

- Kutsutaan Latvian kansalainen **Juri Simakin** perehtymään Inkerin kirkon toimintaan.

- Määrätään Pyhän Andreaksen uskonnollinen yhteisö Simferopolissa Volgan rovastikuntaan. Yhteisöä johtaa pastori **Aleksei Shepelev**.

Dikonin toiminnasta kiitosta

Leningradin alueen lapsiasiainvaltuutettu **Tamara Litvinova** antoi toukokuun lopussa myönteiset arviot Viipurissa toimivan turvakoti Dikonin toiminnasta. Mikään muu hänen tuntemansa lasten turvakoti ei auta samalla tavalla kuin Dikoni. ”Vaatteet ja ruoka ovat tärkeitä, mutta pidän myös Dikonin avoimuudesta, ja siitä, miten täällä tuetaan lapsia ja kannustetaan heitä esimerkiksi harrastusten pariin”, Litvinova sanoi vierailullaan Viipurissa.

Uraauurtavaa Dikonin työssä on myös se, miten se ottaa avun ja tuen kohteeksi koko perheen, ei vain turvaa tarvitsevaa lasta. Perheissä ongelmia aiheuttavat mm. työttömyys, köyhyys ja alkoholismi. Takavuosilta tuttua katulapsiongelmaa ei Viipurissa enää käytännössä ole, mutta olot kotona voivat olla hyvin vaikeat.

Monet Dikonista apua saavat perheet ovat perittomia maahanmuuttajia. Näiden perheiden

lapset eivät automaattisesti pääse siksi edes kouluun. Dikoni auttaakin perheitä myös vaadittavien dokumenttien hankinnassa.

Dikonin tavoitteena on saada tulevaisuudessa nykyistä paremmat tilat. Sen suojissa on tällä hetkellä runsaat parikymmentä lasta, mutta kaikkia apua tarvitsevia ei nyt voida ottaa avun piiriin.

Pekka Mikkola

Konsuli Eeva-Liisa Haapaniemi (vas.) Suomen Pietarin pääkonsulaatista ja lapsiasiainvaltuutettu Tamara Litvinova tutustuivat Viipurissa Dikonin toimintaan.

Kirkko täyttyi Saratovissa

Pyhän Johanneksen seurakunnassa Saratovissa oli 23.6. konservatoriosta valmistuneiden urku- ja sembaloluokkien oppilaiden konsertti. Ohjelma sisälsi sooloteoksia uruille, urku- ja sembaloduettoja, urku- ja huiluduettoja sekä urku- ja saksofoniduettoja. Lisäksi kuultiin sopraanolle sävellettyjä teoksia urkujen säestyksellä.

Konserttiin saapui sekä seura-

kunnan jäseniä ystävineen, että ensikertalaisia musiikin houkuttelevina. Jumalanpalvelussali oli ääriään myöten täynnä, ihmisiä seisoi jopa käytävillä.

Kiitämme sydämellisesti Saratovin konservatorion vakituksia yhteistyökumppaneitamme konsertista, joka keräsi luterilaiseen kirkkoon niin paljon hengellistä ja klassista musiikkia arvostavia ihmisiä.

Sergei Anikin/ suom. Merja ja Kari Karjalainen

Puolimatkan talo sai alttarin

Inkerin kirkolle kuuluvassa Puolimatkan talossa, Siperiassa, siunattiin uusi alttari 28. heinäkuuta. Puolimatkan talo sijaitsee Ylä-Tulan kylässä, Novosibirskin alueella, ja se on rakennettu va-

pautuville vangeille väliaikaiseksi kodiksi. Vihkiäisissä paikalla oli Novosibirskin seurakunnan jäseniä sekä kirkkoherra **Gennadi Moskalev** ja Puolimatkan taloa johtava diakoni **Slava Ostanin**, diakoni **Vjatsheslav Shadrin** Minusinskista, Siperian lääninrovasti **Ville Melanen** sekä vieraita Suomesta.

IK:n tiedotus

ONNEA JA SIUNAUSTA!

Avoliiton solmivat Joshkar-Olasassa 29.8. Gurez-Pudgan diakoni **Marat Fazlullin** Kazanista ja **Jevgenija Petrova** Tsheboksarysta.

Kasteen kautta seurakunnan yhteyteen otettiin 23.8. Keltossa **Ida Parkkinen**, **Erna Poutanen** ja **Aino Kuukauppi**. Kasteen toimitti isoisä, piispa **Aarre Kuukauppi**.

”Laulava maailma”

Pietarissa järjestettiin 31.7. - 5.8. kahdeksatta kertaa kansainvälinen kuorofestivaali ”Laulava maailma”. Eri maiden kuorot esittelivät ohjelmistoaan kaupungin kauneimmissa ortodoksisissa, katolisissa ja luterilaisissa kirkkorakennuksissa ja festivaali onkin erinomainen esimerkki tunnustustenvälisestä yhteistyöstä.

Konserttipaikkoina oli muiden muassa kolme Inkerin kirkon pyhäkköä. Pyhän Mikaelin seurakunnassa kuultiin kuoroja ja vokaaliyhtyeitä Venäjältä ja Pekingistä. Pyhän Johanneksen (Jaanin) seurakunnassa esiintyivät venäläiset kokoonpanot. Pyhän Marian kirkossa oli kahtena päivänä konsertteja, joiden esittäjät tulivat Israelista, Italiasta, Ranskasta, Kroatiaista, Tšekistä ja Venäjältä.

Darja Shkurljateva/ suom. Anitta Lepomaa

Inkerin kirkon tuoreimmat uutiset

www.inkerinkirkko.fi

www.elci.ru

Facebookissa: Inkerin kirkko
(kaikille avoin sivu, ei vaadi rekisteröitymistä)

Suomalais-ugrilaisten konferenssi

Petroskoissa on tarkoitus järjestää suomalais-ugrilainen teologinen konferenssi elokuussa 2016. Tapahtumaa valmistelevala työryhmä vieraili Petroskoissa 4. syyskuuta. Työryhmään kuuluvat Suomen, Viron ja Unkarin kirkon edustajat tapasivat paikan päällä piispa **Aarre Kuukaupin** ja Karjalan Tasaval-
lan kansallispolitiikasta sekä yhteiskunnallisista ja uskonnollisista yhteisöistä vastaavan ministeri **Maninin**. Tapaamisessa pohdittiin konferenssipaikkaan ja simultaanitulkkaukseen liittyviä kysymyksiä, sekä laadittiin alustava ohjelma.

Anton Rudoj/ suom. Liliann Keskinen

Ristinvaellus Tartossa

Perinteinen Neljän Tuulen ristinvaellus kesällä Virossa kokosi osallistujia Virossa, Suomesta ja Venäjältä. Ristinvaeltajat jakoivat 30.6.-4.7. infotehtäviä laulujuhlista ja eri tapahtumista Tartossa. Aamuisin rukoiltiin yhdessä ja laulettiin kolmella kielellä. Päiväsuunnitelman jälkeen jakaannuttiin ryhmiin, jotka palvelivat kolmessa eri pisteessä. Illallisella jaettiin päivän kokemuksia ja päivä päättyi yhteiseen rukoukseen.

Aktioviikko toi yhteen erilaisin lahjoin varustettuja osallistujia. Vaikka emme aina ymmärtäneet toisiamme, kun ei ollut yhteistä kieltä, meillä oli sama päämäärä: antaa kunnia Jeesukselle. Opimme palvelemaan toisiamme, toimimaan tiimissä ja rakastamaan toisiamme. Sitä kautta saimme kasvaa hengellisesti.

*Anna Mishina/ suom.
Liliann Keskinen*

Seminaareja aviopareille

Perhetyön seminaarissa Kingiseppissä oli iloisia ja tyytyväisiä osallistujia.

Perhetyön suosio kasvaa Inkerin kirkossa. Seminaareja järjestetään ympäri Venäjää ja niitä vetävät nykyään useimmiten **Natalia** ja **Valeri Antipov** Rzhivistä.

Jaaman seurakunnassa Kingiseppissä oli kansainvälisenä perheen päivänä 15.-16.5. avioliittoseminaari "Kahden sydämen yhtenäisyys". Aiheina olivat "Meidän epätäydellinen ja Jumalan ehdoton rakkaus", "Mies perheen pää" ja "Toisillemme annettu aika".

Velikie Lukin kaupungissa Moskovin rovastikunnassa omistettiin perheseminaari 20.6. isänpäivälle. Joku puhui erittäin lämpimästi ja iloisesti isästään, joku taas tunsu suurta kipua ja mielipahaa. Tärkeintä on, että meillä on rakas-

tava ja huolehtiva Taivaan Isä, joka ei koskaan petä eikä hylkää.

Pietarin Pyhän Marian seurakunnassa 7.7. aviopareilla oli mahdollisuus kulkea luottamuksen polkua: vaimot saivat uskoa itsensä täysin miestensä varaan kulkiessaan sidotuina silmin tietyn reitin, joka symboloi heidän elämänsä tietä.

Vakavien aiheiden lisäksi Kingiseppissä pariskunnat testasivat yhteistyötään askartelutehtävässä, Velikie Lukissa puolestaan oli urheilukisat ja Pyhässä Mariassa eläydyttiin Vanhan testamentin aikaan aterioimalla ajan mukaisesti.

Natalia Antipova/ suom. Anu Saari, Merja ja Kari Karjalainen

Kirjallisuuskahvila kirkossa

– Monet meistä tietävät, kuinka huomaamatta ja täysin tuloksetta aika kuluu tietokoneen ääressä. Niinpä Petroskoin seurakunnan nuoret ehdottivat, että sosiaaliseen mediaan kulutettava aika käytettäisiin venäläisten ja ulkomaisten klassikoiden lukemiseen ja niistä keskustelemiseen, kertoo petroskoilainen **Olga Rudaja**.

Kokoontumisia vetää seurakunnan jäsen, kirjastonhoitaja **Olga Ivanainen**. Osallistujia on ollut noin 15 henkeä ja he ovat itse saaneet ehdottaa luettavia kirjoja.

Kirjallisuuskahvilan ensimmäisessä kokoontumisessa käsiteltiin pieniä kertomuksia. Toisella kerralla keskityttiin Mihail Solohovin romaaniin *Ihmiskohtalo* ja samannimiseen elokuvaan. Amerikkalaisen kirjailijan Jack Londonin kertomukset herättivät vilkkaan keskustelun, kun mukana vielä sattui olemaan kirjailijan maanmies, pastori **David Breidenbach**.

Kirkkoherra **Aleksei Krongolm** korostaa, että kristittyjen pitää olla kaikin puolin sivistyneitä. Jos olemme kiinnostuneita ainoastaan kristinuskosta, emme osaa olla tekemisissä niiden kanssa, jotka ovat seurakunnan ulkopuolella. Klassikoiden lukeminen nostaa yleissivistyksen tasoa ja auttaa ymmärtämään paremmin ihmisiä. "Luekaa kaunokirjallisuutta ja nauttikaa siitä!" toistelee Krongolm tavan takaa.

Darja Shkurljateva/ suom. Hanna Suopajarvi

Leiriläiset tutkivat kartalta Paavalin lähetysmatkoja.

Festivaali Skuoritsassa

Skuoritsan musiikkifestivaali on vakiinnuttanut paikkansa Inkerin kirkon musiikkielämässä. Tänä vuonna 12.6. pidetyssä festivaalissa esiintyivät Skuoritsan nuorten yhtye Istok (Lähde) sekä seurakuntien kuoroja Skuoritsasta, Hatsinasta ja Tuutarista. Lisäksi esiintyivät trubaduuri **Georgi Filippov** Tuutarista, nuori viulisti **Darja Sokolova** ja hänen äitinsä **Olga Sokolova** Skuoritsasta sekä duona esiintynyt **Darja Shkurljateva** Viipurista (viola da gam-

ba) ja **Maria Skipper** Keltosta (piano).

Sopraano **Svetlana Musina** lauloi muutaman luterilaisen virren sekä Jules Massenet'n Ave Marian **Nina Dzhidzhijan** säestämänä. Juhlan lopussa kuultiin **Pavel Krylovin** runoon sävelletty laulu "Mistä Inkeri alkaa" viisikielisen kanteleen ja harmonikan säestyksellä.

Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi** toivotti kaikille janoa yhteyteen Jumalan kanssa. Kuukaupin mukaan hengellinen musiikki auttaa meitä pääse-

Apostolien matkassa Itä-Siperiassa

Kesäkuun puolessa välissä pidettiin Ulan-Uden Kristuksen armon seurakunnassa lastenleiri, jonka aiheena olivat apostolit, Jeesuksen opetuslapset. Leirin aikana pohdittiin monenlaista: Keitä opetuslapset oikein olivat? Miksi Jeesus valitsi juuri nämä kaksitoista? Mitä tarkoittaa ihmisten kalastaminen? Miltähän Johanneksesta tuntui nähdä rakas ystävänsä Jeesus ristillä? Miten ihmeellinen

päivä onkaan ollut helluntai Pyhän Hengen laskeutuessa opetuslapsiin!

Leirillä seurattiin myös Paavalin lähetysmatkoja ja eläydyttiin niin Tuomaksen kuin Pietarinkin kokemuksiin Herransa kanssa. Opetuksen ohella leiripäiviä siivittivät raamatunkertomuksiin ja opetuslapsiin liittyvät leikit, pelit, askartelut ja keskustelut.

Johanna Hyttinen

mään lähemmäs Jumalaa ja toisen toisiamme.

*Teksti: Darja Shkurljateva/ suom. Hanna Suopajarvi
Kuva: Tanja Paas*

Skuoritsan kirkossa järjestetään joka kesä musiikkifestivaali.

Muistoristi Spankkovaan

Ryhmä Pyhän Marian seurakuntalaisia Pietarista matkasi 8.8. Spankkovaan ja pystytti puisen muistoristin vuonna 1833 rakennetun Pyhän Marian kirkkoon. Nykyään siitä ovat jäljellä vain seinät ja kellotornin huippu. Siellä, missä ennen oli alttari ja kirkon penkit, kasvaa nyt puita.

"Rakensimme perustuksille "Golgatan" suurista kalkkikivilevyistä, joita oli aikoinaan kirkon seinissä. Lauloimme ja mietimme, että hävitetty kirkko muistuttaa sellaisen ihmisen sydäntä, joka on unohtanut Kris-

tuksen. Seistessämme ristin äärellä koimme Jeesuksen sanojen totuudellisuuden, kun hän lupasi rakentaa maan päälle kirkon, jota eivät tuonelan portit voita (Matt. 16:18). Joskus vainojen vuosina kristityiltä otettiin pois ja tuhottiin kirkkorakennukset, mutta uskoa ei voitu viedä. Ja pystytetystä rististä, jonka ympärillä rukoilimme, tuli sen merkki, että kirkko jatkaa elämäänsä koostuen elävistä kivistä."

*Teksti: Pyhän Marian srk/ suom.
Kari ja Merja Karjalainen
Kuva: Anastasia Gushtshina*

Puinen muistoristi tuli rautatunnelin Spankkovan kirkon alttarin paikalle.

Kristillisellä kirjallisuudella kysyntää

Inkerin kirkossa on käännetty ja painettu vuoden sisällä useita kristillisiä kirjoja. Kesään mennessä ilmes-tyivät **Asko Matikan** *Matkalla par-nemiseen* sekä **Vesa Ollilaisen** *Elämä ja evankeliumi*. Lisäksi **Leif Numme-lan** kirjasta *Raamatun punainen lanka* otettiin toinen painos. Loppukesästä valmistui **Carl-Erik Sahlbergin** *Toimiva rukous* ja piakkoin painoon menee **Daniel Preusin** teos *Miksi olen luterilainen*.

Kääntäjät ovat Inkerin kirkon jäseniä ja teokset painetaan Pietarissa. Kirjoja le- vitetään Inkerin kirkon omien seurakun- tien kautta ja sen lisäksi niitä myydään kristillisissä kirjakaupoissa Pietarissa ja Moskovassa.

IK:n tiedotus

Vierailu Jaaniin

Inkerin kirkon keskuustoimiston työntekijät vierai- livat 31.7. Pietarissa sijaitsevassa Pyhän Johannek- sen (Jaanin) kirkossa, jossa pidetään jumalanpalve- luksia Inkerin kirkon vironkielisille jäsenille. Seu- rakunnan lisäksi kirkossa pitää majaansa kaksi orga- nisaatiota, Viron kulttuuriseura sekä Eesti Kontsert –konserttijärjestö.

Anton Tshernjaev, kanttori sekä seurakunnan ja kulttuuriseurauksen yhteisen Kaja-kuoron taiteellinen joh- taja, esitteli kirkkoa ja kertoi seurakunnasta. "Kuo- romme laulaa omissa jumalanpalveluksissa ja pitää erillisiä konsertteja täällä ja muualla kaupungissa. Käymme vuosittain Virossa, osallistumme laulujuh- liin, kesällä osallistuimme hengellisille laulujuhlille Tartossa."

Vironkielisiä jumalanpalveluksia pitää joko Viros- ta tuleva pappi tai Pietarissa asuva diakoni **Hannu Keskinen**. Anton iloitsee myös pyhäkoulusta, johon hänen omatkin lapsensa osallistuvat.

Darja Shkurljateva/ suom. Liliann Keskinen

Lähetysleiri Karjalan lapsille

Petroskoin Pyhän Hengen seurakunta järjesti yhdessä Inkerin kirkon lapsi- ja nuori- sotyön toimikunnan kanssa ke- säkuussa lasten kielileirin tee- malla "Koko maailma Hänen kädessään". Koululaiset up- poutuivat opiskelemaan Raa- mattua ja suomen kieltä viitenä päivänä. Aika kului opiskelun, luovan toiminnan ja iloisen va- paa-ajan merkeissä.

Leiriin otti osaa lähes 50 las- ta Petroskoista ja Aunuksesta sekä Derevjankan, Novye Pes- kin ja Essoilan kylistä. Joukos- sa oli monia, jotka ensimmäistä kertaa tutustuivat kristillisyy-

teen. Siksi onnistunutta viikkoa voi kutsua myös lähetysleiriksi.

Työntekijöiden apuna oli Petroskoin seurakunnan vapaa- ehtoisia, jotka auttoivat pitä- mään lapsille oppitunteja, huo- lehtimaan järjestyksestä, orga- nisoimaan vapaa-ajan toimin- ta ja innostamaan leirin osan- ottajia avaamaan sydämensä evankeliumille. Ollakseen hyvä lähetystyöntekijä ei tarvita sy- vällistä teologista koulutusta, vaan vilpiton usko ja halu viedä evankeliumi sille, joka ei vielä ole sitä kuullut.

Oksana Dyba/ suom. Anu Saari

Alttarimaalaukset Petroskoihin

Petroskoin luterilaisen kirkon kirkkosali näyttäytyy uudenlai- sena, kun alttariseinän ikkuna-auk- koja koristavat värikkäät lasimaala- ukset. Alttarikokonaisuuden keskuk- sessa on edelleen puinen risti. Sen oi- kealta puolelta laskeutuu alas kyyh- kynen, vertauskuva Pyhästä Hen- gestä, jonka mukaan seurakunta on

nimetty. Ristin ympärille on kuvattu ihmisiä, jotka ovat kokoontuneet tuo- maan rukouksiaan Jumalalle.

Alttarin lasimaalaukset on suun- nitellut **Dmitri Vasilenko**. Kuvien käytännön toteutuksesta on vastannut **Andrei Prokofjev** yhdessä seurakun- talaisten kanssa. Valmistelutöineen hankkeeseen kului lähes vuosi.

Lisäksi kirkon toisessa kerrokses- sa on uusi, pieni lasimaalaus, jonka on toteuttanut vapaaehtoistyönä **Anatoli Gudkov**. Kuva koristaa lasten alttaria, jonka ääressä pidetään pyhäkoulua.

IK:n tiedotus/ suom. Hanna Suopajärvi

Rippileiri uudistui

Keltossa pidettiin heinä-elokuun vaihteessa tavanomaisesta poikkeava rip- pikoululeiri. Lapsi- ja nuorisotyön johtaja **Veronika Shutova** kertoo, että 90-luvun lopun kriisin takia murrosikäis- ten ikäluokka on nyt aikaisempia vuosia pienempi. Niinpä tä- nä vuonna 17 rippikoululaisen lisäksi leirille otettiin myös 7 jatkorippikoululaista.

Rippikoululaisten ja jatkoriparilaisten tunnit pidettiin rinnak- kain. Molempien ryhmien ohjelmaan kuului opetusta kristino- pista sekä käytännöllisiä aiheita, esim. millaista asiantuntevan evankelioimisen pitää olla ja missä menevät sen rajat.

- Ajatus jälkirippikoulusta on minulle läheinen. Pidämme nuorille kesäisin yleensä vain yhden leirin eli riparin. Mutta on hyvä, jos jo konfirmoidut nuoret pääsevät jollekin toiselle leiril- le ja saavat syventyä Raamattuun ilman, että he ovat koko ajan auttamassa ohjaajina esimerkiksi lastenleireillä. Ensimmäinen kokeilu oli erittäin mielenkiintoinen ja myöhemmin päätetään, saako se jatkoa, Shutova toteaa.

Darja Shkurljateva/ suom. Kari ja Merja Karjalainen

Inkerin kirkon paimenet eri ro- vastikunnista, muutama myös Suomesta, kerääntyivät 17.-21.8. seminaariin Kelttoon. Päiviin si- sältä mm. tunnetun, ruotsalai- sen pastorin **Carl-Erik Sahlber- gin** opetusta sekä mielenkiintoi- nen retki Vasilin saarelle Pyhän Mikaelin kirkkoon ja Pietarin keskustassa sijaitsevaan Pyhän Annan kirkkoon. Lisäksi läänin- rovastit esittelivät rovastikunti-

Perheleiri Liettuassa

Ryhmä nuoria Inkerin kirkon eri seu- rakunnista osallistui lähetysjohtaja **Ivan Laptevin** johdolla Liettuassa 13.-17.7. kristilliselle perheleirille. Leiri pi- dettiin Liettuan evankelis-luterilaisen kirkon toimesta Klaipedan kaupungin lä- hellä sijaitsevalla leirintäalueella. Osal- listujia oli lapsista vanhuksiin, yhteensä noin 80.

Inkerin kirkon ryhmä sai leiriltä sekä hengellistä evästä että käytännön koke- musta tämänkaltaisen tapahtuman järjes- tämisestä. Kansainväliset kokoontumiset antavat mahdollisuuden rajat ylittävään kristittyjen yhteyteen sekä hengellisen ra- vinnon saamiseen ja jakamiseen.

Teksti: Stanislav Dementjev/ suom. KP

90 vuotta jumalanpalveluksesta

Terijoen kappeliseurakunnassa Kronstadtissa, Py- hän Elisabetin kirkon pappilassa, pidettiin 26. heinäkuuta ensimmäinen jumalanpalvelus 90 vuo- den tauon jälkeen (Pyhän Elisabetin kirkko suljettiin 18.1.1925).

Onnittelemme seurakuntaa siitä, että pitkän tauon jälkeen pappilassa jatkuu jumalanpalveluselämä!

Pavel Tsvetkov/ suom. KP

Paimenet koolla Keltossa

ensa toimintaa ja tilannetta.

Viimeisenä päivänä paime- nilla oli mahdollisuus keskus- tella piispa **Aarre Kuukaupin** kanssa. Seminaari päättyi Kel- ton kirkossa pidettyyn messuun, jossa palvelivat piispa Kuukaup- pi ja Pietarin lääninrovasti **Ivan Hutter**.

IK:n tiedotus/ suom. KP

Kuva: Tanja Paas

Karjalan rovastikunta (15 seurakuntaa)

Karjala rk	Suomussalmi
Aunus	Hollolan rk, Keski-Lahti, Savonlinna, Vantaa/Tikkurila
Aunus: Vitele	Kokkolan rk
Harlu (Läskelä)	Kangasniemi
Kalevala	Kuusamo, Siikalatva
Kanneljärvi	Pietarsaari suom.
Kemi	Espoo Tuomiokirkko
Kontupohja	Akaa, Ikaalinen, Joensuun rk, Jämijärvi, Parikkala, Petäjävesi
Kostamus-Mujejärvi	Kuhmo
Murmansk	Kemi-Tornion rk, Lapin rk
Petroskoi	Kalajoen rk, Vantaa/Tikkurila
Pitkäranta	Kuopion srk-yht.
Ruskeala	Lapinlahti
Segezha	Kajaani
Sodder	Pomarkku, Hki/Vuosaari
Sortavala	Alajärvi, Huopalahden rk, Jyväskylän rk, Pieksämäki
Tsalna	Virrat

Pietarin rovastikunta (18 seurakuntaa)

Haapakangas	Kauhajoen rk, Nastola
Kaukola	Vantaa/Hämeenkylä, Ylöjärvi
Keltto	Kangasniemi, Lahti/Joutjärvi, Luumäki, Tohmajärvi, Valkeala
Pushkin	Heinola, Rauma
Pietari/Pyhä Anna	Rymättylä
Pietari/Pyhä Johannes	Eurajoki, Juupajoki
Pietari/Pyhä Maria	Espoon srk-yht., Turun ja Kaarina srk-yht.
Pietari/Pyhä Mikael	Mustasaari, Nurmijärven rk, Turku/Mikael, Tuusulan rk
Raivola	Kangasala
Svetogorsk	Imatra
Terijoki	Hämeenlinnan rk, Järvenpää
Toksova	Hanko, Lohjan rk, Ypäjä
Tuutari	Kouvola
Tyrö	Hki/Malmi+Mikael+Roihuvuori
Viipuri	Imatra, Lappeenranta srk-yht., Parikkala

Siperian rovastikunta (7 seurakuntaa)

Krasnojarsk	Hämeenlinna-Vanaja
-------------	--------------------

Uralin rovastikunta (11 seurakuntaa)

Izhevsk	Oulu/Karjasilta
Joshkar-Ola	Hyvinkää
Mordva	Hakunila
Saransk/Moksha-Ersä	Länsi-Pori
Saransk/Velmema	Orimattila

Volgan rovastikunta (6 seurakuntaa)

Saratov	Jyväskylä
---------	-----------

Länsi-Inkerin rovastikunta (9 seurakuntaa)

Hatsina	Espoon srk-yht.+tuom.rk, Järvi-Kuopio, Laune, Parikkala, Ylöjärvi, Äänekoski
Hietämäki	Ilmajoki, Jalasjärvi, Kurikka, Seinäjoki, Peräseinäjoki
Kingisepp (Jaaman srk)	Kannus, Limingan rk
Kolppana	Kitee, Loimaan rk, Orimattila, Arjärvi, Porvoon rk
Kosemkina	Hamina
Kupanitsa	Jämsä, Mänttä-Vilppula, Saarijärvi
Luga	Janakkala
Skvoritsa	Naantali, Orivesi, Rautalammin rk, Vantaankoski
Volosova	Anjalankoski

Moskovan rovastikunta (6 seurakuntaa)

Moskova (P. Kolmin.)	Oulujoki, Ranua
Nizhni Novgorod	Teuva
Rzev	Salo
Velikie Luki	Seinäjoki

Suluissa rovastikuntiin kuuluvi-
en seurakuntien määrä, jossa on
huomioitu pääosin vain rekiste-
roidyt seurakunnat. Inkerin kir-
kossa on rekisteröityjen seura-
kuntien lisäksi kappeliseurakun-
tia ja uskonnollisia yhteisöjä.

Ystävyyssseurakuntasopimuksia
yhteensä 93. Toiminnassa osal-
lisena 219 Suomen evankelis-lu-
terilaisen kirkon seurakuntaa ja
52 Inkerin kirkon seurakuntaa.
Lisäksi joillakin seurakunnilla
epävirallista ystävyystoimintaa.

Suomalais-venäläisen keilauskisan mestareita. Vasemmalla Priita Isokääntä, oikealla Heidi Nikupaavo.

Joskus tarvitaan työntö-apua. Tanja Vähöja (vas.) ja Hannele Aho antamassa bussille vauhtia.

Jumalanpalveluksessa Derevjankan kirkolla. Santeri Rahkola (vas.), Sonja Viitala, Tanja Vähöja, Miska Vähöja ja Lauri Kauppila.

Miskalle selitettiin pyhäkoulussa Petroskoissa tehtävät englanniksi.

Kalajoen seurakunnan nuorisotyönohjaaja Tanja Vähöja yhdistää ystävyysseurakuntatoiminnan luontevasti omaan työhönsä. Niinpä Pohjanmaalla myös monelle nuorelle on tullut tutuksi Petroskoi, jossa on Kalajoen rovastikunnan yhteinen ystävyysseurakunta.

Nuoret yhteyttä rakentamassa

Kalajoen rovastikunnan ja Petroskoin seurakunnan yhteys sai alkunsa, kun petroskoilaisia pyhäkoulunopettajia koulutettiin vuonna 1992 Kalajoen rovastikunnan alueella, Raudaskylän kristillisessä opistossa. Siitä lähtien Kalajoen rovastikunnasta on vierailtu Petroskoissa ja toisinpäin. Rovastikunta on osallistunut uuden kirkon rakennusurakkaan, avustanut seurakunnan kanttorin palkkauksessa ja järjestänyt yhdessä Petroskoin seurakunnan kanssa leirejä sekä koulutuksia paikallisten toiveitten mukaan.

Yhdessä muutosten läpi

- Nykyään rovastikunnan yhteiset matkat Petroskoihin ovat hiipuneet yhteen tai kahteen reissuun vuodessa. Osa väestä ehkä väsähti pitkän rakennusprojektin aikana, osalla yhteydet ovat säilyneet, kertoo **Tanja Vähöja**, joka toimii Kalajoen rovastikunnan ystävyysseurakuntatyön yhdyshenkilönä.

Vuosien varrella myös Petroskoissa on tapahtunut muutoksia. Niistä konkreettisin lienee se, että entisistä nuorista on

kasvanut seurakunnan nykyisiä työntekijöitä. Toiminta on laajentunut ja muuttunut järjestelmällisemmäksi ja tavoitteellisemmaksi. Ystävyystoimintaa paikallisten vahvistunut vastuunotto ei juuri ole muuttanut.

- Tuemme istuvaa kirkkoherraa ja Inkerin kirkon päätöksiä. Joskus on todettu, että joistakin asioista ajatlemme kirkkoina eri lailla, mutta pelisäännöt tiedetään puolin ja toisin.

- Suurin muutos omassa toiminnassamme on humanitaarisen avun väheneminen. 1990-luvulla aineellinen hätä oli suuri, nyt tilanne on toinen. Seurakunnassa tarvitaan tavarain sijasta kuuntelijoita ja "työnohjausta".

Kännyköiden, Skypen ja Facebookin myötä viestiminen on paljon helpompaa kuin lankapuhelinten aikaan. Kielenä on yhä enemmän englanti. Koulutuksiin on löytynyt Petroskoista suomea osaava tulkki.

- Omissa nuorissamme on joitakin venäjää opiskelevia ja matkoilla meillä on mukana venäjän perussanas-

tolista. Toivon, että voisimme rovastikunnassamme järjestää venäjän alkeet tyyliin "kuinka selviytyä perhemajoituksessa". Kieli on mielestäni asennekysymys, Tanja kuittaa puheet ystävyystoiminnan hiipumisesta siksi, että Inkerin kirkossa on enää vähän suomea puhuvia seurakuntalaisia.

Opastusta kulttuurieroihin

Jyväskylässä järjestettiin takavuosina ystävyysseurakuntatyön perehdyttämiskurssi. Tanja toivoo, että se uusittaisiin. Kulttuurieroista tarvitaan tietoa.

- Suomalaiset eivät tunne esimerkiksi Inkerin kirkon halintoa ja hierarkiaa, vaan olettavat että se on samanlainen kuin Suomessa. Tämä on aiheuttanut joskus loukkaantumisia, erityisesti silloin, kun uusia vapaaehtoisia on tullut mukaan.

Joskus suomalaiset ovat tahtomattaan saattaneet paikallisen seurakunnan maineen kyseenalaiseksi vierailemalla ja toimimalla turhan itsenäisesti jossakin laitoksessa. Tanja painottaa, että suomalaisten tulisi etukäteen kysyä Inkerin kirkon seurakunnista, miten voi olla avuksi ja sopia järjestelyistä. Ei pidä esimerkiksi viedä tavaraa, jota ei tarvita.

- Inkerin kirkon nettisivuilta löytyvät "Väylämerkit" eli yhteistyötä koskevia käytännön ohjeita, jotka ovat tarkkaan mietittyjä. Niitten markkinointia pitäisi tehostaa, jotta hyvät neuvot tavoittaisivat ihmisiä nykyistä paremmin.

Sosiaalinen media on tuonut tullessaan paljon hyvää myös ystävyysseurakuntatyöhön, mutta luonut myös uudenlaisia haasteita. Tanja toteaa napakasti, että jokaisella saa olla omat mielipiteensä, mutta on ymmärrettävä, mikä kritiikki kuuluu millekin foorumille. Kaikki ei ole julkista.

Tilaa nuorille

Silmiin pistävää Kalajoen rovastikunnan ystävyysseurakuntatyössä on nuorten osallistuminen. Yhteisillä matkoilla on ollut mukana 1-3 nuorta ja Petroskoissa pidetyille leireille on lähtenyt rovastikunnasta jopa 10-25 nuorta. Viime joulukuussa reisuun pääsi ensimmäistä kertaa myös varhaisnuoria, 5.-6.-luokkalaisia, ilman vanhempiaan.

- Matkoja markkinoidaan kaikille yli 15-vuotiaille. Tiedotan asiasta rippileireillä, nuorten toiminnassa, varhaisnuorisotyössä sekä yläkoulussa, jossa viikoittain käyn. Olen kertonut matkoista ja perhemajoituksista aika realistisesti, Tanja selittää. Tanja pyrkii työssään olemaan mahdollistaja ja linkittäjä. Hän

on melko salliva nuorten omille ideoille ja nuoret pääsevät itse suunnittelemaan reissuja. Viime syksynä nuoret valitsivat lauluja, joita he bändin kanssa etukäteen harjoittelivat ja opettelivat lausumaan venäjäksi. Samaan aikaan Petroskoin nuoret harjoittelivat omassa seurakunnassaan. Joulukuussa, yhden päivän tiiviin yhteisharjoittelun jälkeen, Petroskoin kirkossa toteutettiin yhdessä Kauneimmat joululaulut -tilaisuus. Sama tullaan toistamaan tänä vuonna.

Etukäteistyötä nuoret teettävät enemmän kuin aikuiset; ennen lähtöä pidetään vanhempainiltoja ja käydään läpi sääntöjä ja mahdollisia riskejä. Joskus vanhemmat eivät ole antaneet nuorelle lupaa lähteä ennen kuin Tanja on soittanut ja keskustellut heidän kanssaan. Suurin kynnyks on tietämättömyys.

Yhteys on antoisaa

Nuorilta itseltään on tullut matkoista kaikin puolin hyvää palautetta. Siitä kertoo sekin, että he tekevät jo matkan aikana alustavia varauksia seuraavalle reissulle. Matkat ovat turvallisia kokemuksia ja lämmin vastaanotto tekee vaikutuksen samalla tavalla nuoriin kuin aikuisiinkin. Yksi tyttöporukka jo suunnittelee, että kunhan saavat ajokortin, he lähtevät omin päin käymään Petroskoissa.

- Viime vuonna Petroskoissa oli samaan aikaan nuoria myös Murmanskista. Meidän nuoret, muun muassa oma 5.-luokkalainen poikani, ovat pitäneet heihin yhteyttä mesen välityksellä englanniksi. Kieli karttuu ja koulun historian ja uskonnon opetus avautuu uudella tavalla, Tanja kuvailee toiminnan vaikutuksia.

Petroskoista on tullut parinkymmenen vuoden aikana Tanjalle itselleen kuin toinen kotiseurakunta. Hänen on helppo mennä sinne ja viedä kaiken ikäisiä ihmisiä tutustumaan.

- Toisessa kulttuurissa oppii aina myös itsestään. Meiltä suomalaisilta puuttuu tietynlainen vieraanvaraisuus. Asunnot ovat Venäjällä pieniä ja kuitenkin nuoripari, jolla on vauva, ottaa ainoaan huoneeseensa vielä pari nuorta majoittumaan. Itseäni puhuttelee myös se, miten kristillisyys elää ja näkyy arjessa ja kuinka esimerkiksi pyhäkouluissa taitavasti havainnollistetaan Raamatun kertomukset ja tuodaan tähän päivään.

Teksti: Kristiina Paananen

Kuvat: Tanja Vähöjan arkistot

KAPPALE KAUNEINTA KARJALAA -*kiertos* *Laatokan ympäri*

Itärajan takana ei avaudu suomalaisille pelkästään suuri naapurimaa, vaan monelle myös oman sukunsa entinen kotiseutu. Siihen ja Laatokan läheisyydessä oleviin Inkerin kirkon seurakuntiin kävi elokuussa 2014 tutustumassa pieni vierasryhmä Turusta, jossa on Pietarin Pyhän Marian seurakunnan ystävyysseurakunta.

Turusta lähtenyt pikajuna ei ennättänyt Helsingistä kello 10 lähtevälle Allegro-junalle. Ryhmämme, johon kuuluivat **Nina ja Reijo Niittynen, Anita ja Pertti Pussinen** sekä **Leena ja Sakari Törmä**, joutui Helsingissä odottamaan viisi tuntia iltapäivän Allegron lähtöä. Aikaa jäi sopivasti pistäytyä Ateneumissa, Tove Janssonin 100-vuotisnäyttelyssä.

Sateinen vastaanotto

Illalla pääsimme Viipuriin, jossa oli kaatosade. Viemärit eivät ennättäneet vetää kaikkea sadevettä ja autot joutuivat etsimään kiertoteitä. Oppaamme ja autokuskimme, Inkerin kirkon pastori **Aleksei Uimanen**, puikkelehti turvallisia katuja pitkin ja

esitteli Viipurin tärkeimmät kohteet.

Pysähdyimme ostamaan marketista ruokatarvikkeita aamu- ja iltaruokailuja varten. Aleksei jäi auton luokse parkkipaikalle ja selviydyimme keskenämme yllättävän hyvin ostoksista, vaikkei kukaan meistä osaa venäjää. Kauraryynien hakemisessa saimme paikalliselta, suomea taitavalta apua. Automatka Laatokan ympäri alkoi.

Pyhäköt Laatokan rantamailla

Matkamme tarkoituksena oli tutustua Laatokan ympärillä toimiviin luterilaisiin seurakuntiin. Lähes jokaisessa seurakunnassa on mahdollisuus majoittaa vierailijoita ja järjestää monipäiväisiä nuorisotapahtumia ja leirejä. Majapaikkamme oli

Reijo ja Nina Niittynen (vas.), Aleksei Uimanen, Pertti ja Anita Pussinen sekä Sakari ja Leena Törmä Haapakankaan kirkolla.

Tällä paikalla sijaitsee aikoinaan Sortavalan alkuperäinen, vanha kirkko.

kerrostalohuoneistossa, kirkon yhteydessä olevissa majoitushuoneissa tai joissakin kirkoissa sai yöpyä myös kirkkosalin lattialla.

Kaikissa paikoissa oli mahdollisuus laittaa itse ruokaa. Joissakin seurakunnissa tarjotaan ryhmille ja matkailijoille myös edullisia aterioita. Kiitoksemme Ruskealan Herrankukkaron emännille!

Moni kirkko on edelleen sotien raunioittama tai neuvostovalloituksen jäljiltä rappeutunut. Osa kirkoista on palautettu Inkerin luterilaiselle kirkolle ja muutamat niistä on korjattu. Esimerkiksi Pietarin Pyhän Marian ja Viipurin kirkot ovat kunnostettuja, mutta Kauokolan kirkko odottaa remontointia. Kauokolan kirkkoon on kuitenkin kunnostettu pieni kappeli seurakunnan kokoontumistilaksi.

Osa seurakuntien kirkkotiloista on rakennettu uudestaan tai kirkkona toimii muussa käytössä ollut rakennus. Matkamme varrella uusia kirkkoja oli Sortavalassa, Haapakankaalla ja Laskelässä. Aunuksen uudessa kirkossa saimme osallistua venäjänkieliseen messuun ja keskustella suomea puhuvien seurakuntalaisten kanssa. Vitelen kirkko- ja majoitusrakennus on entinen kauppa. Käkisalmassa kokoontumistilana toimii kerrostalohuoneisto.

Vireä vähemmistökirkko

Aleksei toimi erinomaisena venäjääntaitoisena tulkkina, oppaana ja asiantuntijana. Seurakuntien kirkkoherrat esittelivät oman seurakuntansa erityispiirteitä, historiaa ja tulevaisuudennäkymiä. Saimme kuulla, miten seurakuntien suomen- tai karjalankielisten jäsenten määrä vähenee ja In-

kerin kirkko muuttuu venäjänkieliseksi. Lapsi- ja nuorisotyö on vilkasta.

Kirkolla on toimivat suhteet Venäjän ortodoksiseen kirkkoon, mutta pienen vähemmistökirkon on kuitenkin ponnistettava oman identiteettinsä luomisessa ja säilyttämisessä. Vaikka Inkerin kirkko on kokenut pitkän historiansa aikana vaikeuksia, saimme vaikutelman, että kirkko rakentaa tulevaisuuttaan Jumalaan ja perinteiseen opetukseen luottaen.

Muistojen matka

Reijon ja myös minun suku on lähtöisin Karjalasta. Oli tunteita koskettavaa pysähtyä Impilahden kirkon ja kirkkomaan raunioille muistelemaan isovanhempien elämää.

Reijo koki Haapakankaalla yllätyksen, kun Neuvostoliiton arkistojen avauduttua "entisten kulakkien, rikollisten ja muiden neuvostovastaiten elementtien" henkilöiden tuomiot on julkaistu kirjoina. Aleksein opastuksella löytyi Reijon isoisän ja hänen isänsä kohtalo. He tulivat ammutuksi ja viedyksi Levashovoon, teloitettujen hautausmaalle, eikä Siperiaan tai muualle Neuvostoliittoon.

Levashovon hautausmaalle pystytetyt muistomerkit eri kansallisuuden teloitetuille ja yksityisten ihmisten jättämät tervehdykset laajalla hautausmaalla ovat puhuttelevia. Kukaan ei tiedä, mihin yksityinen ihminen on kuoppattu. Alue on kokonaisuudessaan muistomerkki lähes 47 000 Stalinin vainoissa tapetulle.

Kaunis Karjala

Minibussi kulki asfaltoituja teitä ja kuoppaisia kyläteitä. Auton ikkunasta näkyi unohdettuja kyliä, mutta matkan varrella oli myös uudisrakennuksia ja elinvoimaisen näköisiä asuintaajamia.

Laatokka päilyi kauniina ja saimme uida monta kertaa sen virkistävässä vedessä. Jylhät metsät ja heleät koivikot vuorottelivat luonnontilaisten peltojen kanssa. Loppukesä näytti parhaat puolensa! Sotahistoria näkyi lukuisissa muistomerkkeissä, metsien panssariesteissä ja sammaloitu-

neissa juoksuhaudoissa.

Sydämelliset kiitoksemme Aleksei-pastorille hyvin järjestetystä matkasta ja suuret kiitokset kaikille matkalla kohtaamillemme ihmisille ystävällisyydestä ja vieraanvaraisuudesta!

Teksti: Pertti Pussinen

Kuvat: Reijo Niittynen

Perhetyö on kuljettanut Elina ja Hannu Heikkilää eri puolilla Venäjää. Viime talvena he kävivät pitämässä avioliitoseminaarin Baikalin itäpuolella, Ulan-Uden seurakunnassa.

VENÄJÄLLÄ KOTONAAN

Kuin

Ihmiset ovat asioita tärkeämpiä ja Jumala on kaikkea muuta suurempi. Tämän Elina ja Hannu Heikkilä oppivat työvuosinaan Inkerin kirkossa. Kelttoon hyvin kotiutunut pariskunta palasi viime keväänä kotimaahan.

Sastamalasta kotoisin olevat **Elina** ja **Hannu Heikkilä** alkoivat seurustella jo lukioaikana. Myöhemmin he menivät naimisiin ja syntyivät lapset. Hannu opiskeli papiksi, Elinasta tuli seurakunnan lastenohjaaja.

Lähetystyö sydämellä

Papin poikana lähetystyö oli aina ollut osa Hannun elämää - isän työn kautta hän tapasi paljon lähetystyöntekijöitä. Hannun siskon lähtö lähetystyöhön Pakistaniin ja oma työ lähetyspappina pitivät yllä pohdintaa lähetyskutsusta. Nuoruudessa koettu kutsu toteutui omalla kohdalla siinä vaiheessa, kun lapset lähtivät kotoa. - Onko Jumalalla jotakin muuta meille, kun kirkkoherran tai saaraalapapin paikka ei kiinnostanut, Hannu muistelee miettineensä.

Vuonna 2005 pidettiin Lähetysjuhlat Vammalassa ja Hannu hoiti puoli vuotta juhla valmisteluja. Eräs ystävä kehotti laittamaan hakupaperit Lähetysseuraan. Pariskunta rukoili paljon asian puolesta.

He eivät voisi lähteä, koska... Syitä ja esteitä olla lähtemättä löytyi useampia. Mutta Herra puuttui peliin, sillä puolen vuoden sisällä asiat järjestäytyivät.

- Emme voineet enää olla lähtemättä, ovi takana oli kiinni. Lähdimme lähetystyöhön hyvällä mielellä noin viisi kuukautta lähetyskurssin jälkeen, Elina kertoo.

Kunhan ei ole kuuma

Heikkilät olivat valmiita lähtemään mihin tahansa maahan, jossa ei ole kuuma. Lähtöprosessin aikana heille tarjottiin ainoana vaihtoehtona Venäjää ja se tuntui mieluisalta.

Elina ja Hannu olivat aikaisemmin käyneet Kyösti Malmin matkoilla Laatokkaa kiertämässä ja Hannu oli vetänyt Venäjälle suuntautuneita talkooryhmiä. Mitään sukusiteitä heillä ei Suomen rajan itäpuolelle ollut. Tai niin he silloin luulivat. - Hiljattain löytyi sukulaisiakin. Äitini serkku asuu Petroskoissa, Elina iloitsee. Heikkilät ovat omasta

mielestään turvallisuushakuisia, mutta Venäjälle lähtö ei erityisemmin mietityttänyt. He saapuivat maahan lokakuussa 2007. Heti muuton jälkeen tuli passien kanssa ongelmia ja kolmantena päivänä muutosta he joutuivat lähtemään takaisin Suomeen. Elinan isä totesi siihen, että tulipa se homma äkkiä hoidettua. Venäjän viisumiongelmat alkoivat juuri silloin ja byrokratia oli hankalaa.

Rakkauden kohteena

Heikkilät työskentelivät Inkerin kirkossa yhteensä seitsemän ja puoli vuotta, josta puoli vuotta he olivat välillä Suomessa kotimaankaudella. Palveluvuosiin mahtui monenlaisia tehtäviä ja paljon erilaisia kohtaamisia. Hannu palveli ensin viisi vuotta Lähetysseuran aluepäällikkönä, sen jälkeen kaksi vuotta perhetyössä ja Pyhän Marian seurakunnan pappina. Elinan tehtäviin kuului aluksi kummilapsityö, sitten suomalaisvieraiden emännöinti Keltossa ja kirkon perhetyö. Ve-

näjän vuosinaan he ovat saaneet osakseen valtavasti rakkautta ja löytäneet paljon ystäviä, joita jäävät kaipaamaan. Uskonelämän kannalta työ Inkerin kirkossa on ollut pariskunnalle merkittävä ajanjakso. Usko Jeesukseen ja Jumalaan on avartunut.

- Jumala on tullut suuremmaksi. Hän on jotakin tosi ihmeellistä, suurempi kuin meidän mittakaavat. Jumalasta on tullut turvakallio, Elina kertoo.

- Oman itsen merkitys on pienentynyt. Jumala ja seurakunta sekä Inkerin kirkko tulevat aivan hyvin toimeen ilman minua. Jumalalla on omat tapansa viedä asioita eteenpäin. Olennaista on, että haluan seurata Kristusta, Hannu pohtii. Hän on myös oppinut, että rukous ei ole suorittamista, vaan jatkuvaa Jumalan läsnäolon tiedostamista ja jatkuva prosessi. - *Nukkuessakin annan teille (Ps. 127:1)*, sanotaan Raamatussa, hän muistuttaa.

Lähetyskentällä vietetyt vuodet ovat myös muuttaneet Elinaa ja Hannua. Venäläinen elämäntyyli on rennompaa ja he toivovat, etteivät menetä Venäjällä omaksuttua ihmiskeskeisyyttä, sekä armollisuutta itseä ja muita kohtaan.

- Täällä ihmiset ovat tärkeitä. Vieraat tuovat tarjottavaa ja sitten puhutaan, Elina kuvaa.

Matkalaisina perhetyössä

Heikkilät ovat vuosien varrella matkustaneet paljon ympäri Venäjää, Inkerin kirkon seurakunnissa. He ovat nähneet, miten elämä Uralilla on aivan toisenlaista kuin Pietarin ympäristössä.

Eri rovastikunnissa järjestettyjen perheseminaarien kautta Heikkilät ovat nähneet, että samat ilot ja murheet ihmisillä on Venäjälläkin. Avioliiton haasteita on pohdittu eri-ikäisten ihmisten kanssa, keskusteltu ristiriitojen ratkaisemisesta sekä kuuntelemisen ja puhumisen tärkeydestä. Kurssilaiset ovat ihmetelleet, miksi heille ei ole kerrottu näistä asioista aikaisemmin.

Inkerin kirkko toimii yhteiskunnassa, jonka arvomaailma ei tue suhteiden ja avioliiton kestävyyttä. Mediasta tarttuva 'minulla on oikeus' sekä antamisen asenteen vaihtuminen saamiseen vaikuttavat sekä avioliitoissa että seurakunnissa. - Yhteiskunnan ilmapiiri ja arvot tarttuvat myös kirkon nuoriin, Hannu toteaa.

Seminaarit eivät ole aina menneet suunnitelmien mukaan. Kerran avioliitoseminariin tuli vain iäkkäitä leskiä. Silloin jouduttiin vähän muuttamaan omia konsepteja ja puhuttiinkin vanhuuden peloista ja yksinäisyydestä.

Rohkeasti vierailulle

Elina ja Hannu palasivat maaliskuussa takaisin Suomeen, ainakin toistaiseksi. Nyt on iäkkäiden vanhempien ja omien lasten sekä lastenlasten vuoro. Syyskuun alusta lähtien he ovat olleet entisissä työpaikoissaan Sastamalassa ja katsovat nyt maailmaa suomalaisesta seurakunnasta käsin.

- Venäjälle matkustamista ei kannata pelätä, Heikkilät kannustavat. - Mikä mahtava kaupunki onkaan lähellä suomalaisia! Pietarissa on paljon nähtävää ja Keltossa, Teologisessa Instituutissa on hyvä ja turvallista majoittua.

- Suhteita Inkerin kirkkoon kannattaa hoitaa, Elina ja Hannu rohkaisevat ja korostavat, että vähemmistökirkolle suhteet Suomeen ovat erityisen tärkeitä. Vierailijat Inkerin kirkon seurakunnista puolestaan voivat antaa paljon suomalaiselle seurakunnalle, papin vierailu esimerkiksi. Ja ystävyysseurakuntasuhteita voisi solmia myös kauempana Venäjällä sijaitseviin Inkerin kirkon seurakuntiin, Elina ja Hannu toivovat.

Teksti: Liliann Keskinen

Kuvat: Kristiina Paananen, Heikkilöiden omat arkistot

Mittava historiateos

Inkerin kirkosta

Inkerin kirkon neljä vuosisataa. Kansa, kulttuuri, identiteetti. Toimittaneet Jouko Sihvo ja Jyrki Paasikoski. SKS 2015, 375 sivua.

Moni Inkerin kirkkoa käsittelevä kirja on keskittynyt viimeiseen sataan vuoteen. Se on ymmärrettävää, olihan viime vuosisadan alkupuolella vainojen vuodet ja 1980-1990 -luvulla kirkon uudelleen nousu. Oli myös niitä, jotka voivat kertoa omista kokemuksistaan noilta ajoilta.

Tämä kirja käsittelee varsin tasapuolisesti kaikkia neljää vuosisataa. Luonnollisesti ensimmäisistä vuosisadoista on vähemmän tietoa – ovathan sodat pyyhkineet Inkerin yli moneen kertaan, eikä 1700-luvulla kirjattu asioita yhtä tarkasti kuin nykyään. 1700- ja 1800-luvulla inkeriläisten lukutaito oli parempi kuin alueella asuvien venäläisten. Yksi tekijä oli se, että lukutaidottomille ei myönnetty Inkerin seurakunnissa vihkimislupaa.

On hyvä huomata, että sama asia voi olla eri aikoina hyvä ja huono: 1600- ja 1700-luvulla kartanonherrat ja aateliset rahoittivat kirkkojen rakentamista, 1800-luvulla seurakuntalaiset joutuivat maaorjina kartanoiden töihin myös kirkollisina juhlapäivinä. Suomessa ei ollut – torpparilaitoksesta huolimatta – varsinaista maaorjuutta. Kirja tuo esiin sen, kuinka maaorjuus rasitti inkeriläisiä.

Herätysliikkeet muistettiin

Aiemmin on ilmestynyt Inkerin kirkon historioita, joissa ei ole sanallakaan viitattu herätysliikkeisiin.

Tässä kirjassa tuodaan esiin evankelisen ja lestadiolaisen herätysliikkeen vaikutus Inkerin kirkossa. Vainojen vuosina suuri osa seurakunnanhoitajista oli evankelisia saarnaajia, mm. Suomeen vankileiriltä 1930-luvulla paennut Aatami Kuortti.

Evankelinen liike oli vahvin. Se näkyy muun muassa siinä, että kun vuonna 1927 saatiin pitkän anomisen jälkeen lu-

pa tuoda kirjoja Suomesta, mukana oli Raamattujen ja virsikirjojen lisäksi Siionin Kanteleita – ja myös Hengellisiä laulukirjoja.

Apua Suomesta

1800-luvulla vain yksi Inkerin kirkon papeista, muun muassa Tuutarin kirkkoherrana toiminut Jaakko Raski oli syntynyt Inkeristä. Hänen arvionsa Inkerin uskonnollisesta tilanteesta 1800-luvun lopulla on varsin synkkä: ”Inkeriläiset eivät ole uskonnollisesti kovin syvällisiä, mutta sen sijaan kyllä vahvasti kirkollisia.”

Kirjassa korostetaan suomalaisuuden ja luterilaisuuden läheistä suhdetta. 1800-luvulla Inkeri oli samaa valtiota kuin Suomi, niinpä yhteys Suomeen oli tiivistä. Osa Suomesta tulleista papeista oli pappissuvuista, joissa parhaimmillaan oli ollut pappeja Inkerissä viidessäkin sukupolvessa. Lokakuun

vallankumouksen jälkeen valtaosa suomalaisista papeista joutui lähtemään Suomeen.

Kirjassa arvioidaan, että 1800-luvun lopulla inkeriläisiä oli noin 143 000. Heistä 80 % oli luterilaisia ja 20 % ortodokseja, joita olivat lähinnä inkerikot ja vatjalaiset. 1911 Inkerissä oli 576 pyhäkoulua, joissa oli lähes 1600 opettajaa.

Hyvä kehitys katkesi kommunistiseen vallankumoukseen ja sen tuomiin vaikeuksiin. Innokkaimpia kirkon vainoajia olivat Suomesta tulleet punapakolaiset. 1930-luvulla vainot alkoivat tuottaa tulosta: vuonna 1932 rippikoulu-
laisia oli 1200, vuonna 1933 enää 200. Pian loputkin papit vangittiin ja kirkot suljettiin.

Huomioita

Kirjassa annettu lähes puhtaan kielteinen kuva materiaaliavusta ei ole oikea. Vuosikausia – ja paikka paikoin yhä vieläkin – monen Inkerin seurakunnan tärkein tulolähde oli kirpputori, jossa myytiin Suomesta tuotua tavaraa.

Tietysti tällaisessa kirjassa joudutaan jättämään paljon tapahtumia ja henkilöitä mainitsematta. Olisin odottanut, että Inkerin kirkossa pitkään asessorina ja Pyhän Marian seurakunnan kirkkoherrana toiminut **Kosti Laitinen** olisi mainittu myös kirkkojärjestyksen ja Pyhän Marian kirkon korjauksen yhteydessä. Laitinen osaa venäjää ja oli mukana kirkon hallinnon kehittämisessä, johon kirjassa viitataan, mutta vain 1990-luvun tapahtumien yhteydessä.

Kirjassa käytetään varsinkin alkupuolella muotoa Hatšina, jota en ole aiemmin nähnyt. Se ei selity edes sillä, että olisi translitteroitu kaupungin nykyinen venäjänkielinen nimi. Muutamien muidenkin nimien translitterointi on outo, esimerkiksi venäjän ы-kirjainta ei yleensä merkitä i:llä, vaan y:llä.

Jokaisen Inkerin kirkosta kiinnostuneen kannattaa lukea kirja. Se antaa hyvän kokonaiskuvan kirkosta ja sen historiasta.

Teksti: Pasi Hujanen - Pietarin ja Länsi-Inkerin rovastikuntien pastori

TILAA ITSELLESI

Inkerin kirkon neljä vuosisataa

Tarjoushinta 35 € + postituskulut
(Hinta kirjakaupoissa 50 €)

Tilaukset osoitteesta:

heli.sundholm@suomenlahetykseura.fi

Inkerin kirkkopyhä

Joutjärven kirkossa 7.-8.11.2015

Ohjelma lauantaina 7.11.

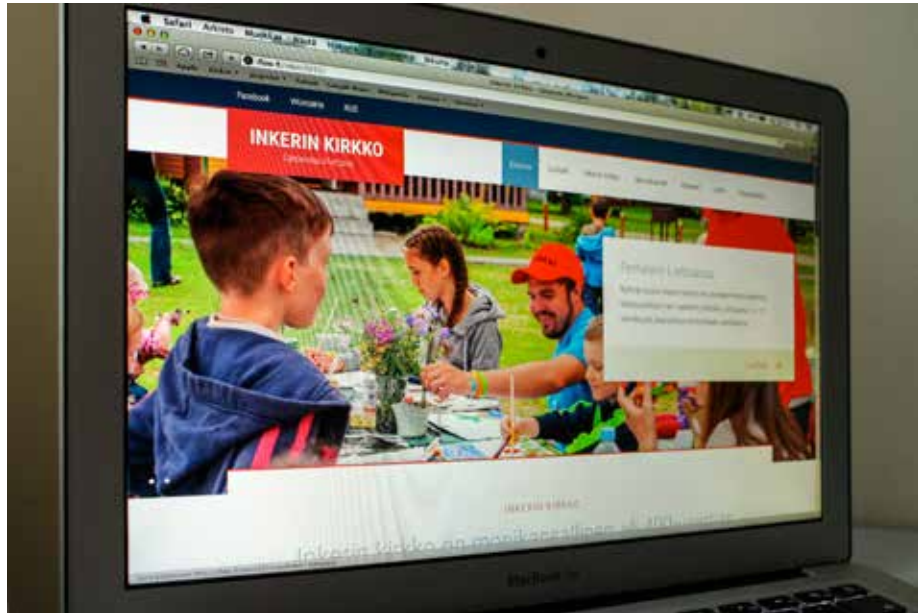
12.30	Ruokailu kirkolla.
13.30	Esitelmä ja kuulumisia Keltosta, Ivan Laptev.
14.30	Raamattutunti armolahjoista, Erkki Suhonen.
16.00	Venäjänkielinen messu. Saarna Arvo Survo, liturgina Ivan Laptev, mukana Kelton kirkkokuoro. Kolehdi Kelton seurakunnalle. Messun jälkeen iltatee/kahvi.
18.00–19	Vapaamuotoinen musiikillinen iltahetki, filmi Inkerin paluumuuttajista ja keskustelua. Kuoro esiintyy.
19.30–21	Nuortenilta kirkon nuorten tilassa, mukana kelttolaisia. Kaikki nuoret tervetulleita.

Ohjelma sunnuntaina 8.11.

10.00	Messu. Saarna piispa Aarre Kuukauppi, mukana Kelton kirkkokuoro. Kolehdi Inkerin kirkolle.
-------	---

Messun jälkeen on lähetyslounas, jonka tuotto Inkerin kirkon hyväksi. Lounaan jälkeen pastori Juha Saari pitää esitelmän Inkerin kirkosta.

Molempina päivinä tulkkaukset suomeksi/venäjäksi.

Uudet verkkosivut

Inkerin kirkon uudet suomenkieliset verkkosivut ovat valmistuneet, www.inkerinkirkko.fi. Entiset sivut joutuivat kesällä verkkohyökkäyksen kohteeksi, minkä takia ne lakkasivat toimimasta.

Verkkosivujen aiheuttaman yllätyksen ja ylimääräisen työn takia lehtemme ilmestyy tällä kertaa hieman myöhässä. Pahoittelemme viivästystä ja toivomme kaikesta huolimatta mukavia lukuhetkiä lehtemme parissa.

Muistathan, että Inkerin kirkko on myös Facebookissa! Vaikka et olisi itse henkilökohtaisesti rekisteröitynyt sinne, pääset seuraamaan meitä.

Inkerin kirkon suomenkielinen tiedotus

Tilaa Inkerin Kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin.

Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuoden 2015 alusta jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hintaa Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
3/95/2015

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino:
Rannikon Laatupaino Oy, Vihanti

Painosmäärä: 3000
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaukset muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi:
Ritva Liimatta Sortavalassa
Valeri Dunajevin ja
Nelli Sakovan luona.
Kuva Martti Turunen

Välähdyksiä Venäjältä

Ystävyyden siunaus

Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat! (Ps. 133:1)

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeinen aika näytti, miten suuri hengellinen nälkä kansalla oli, vaikka raunioituneet kirkkorakennukset siellä täällä muistuttivat kristillisen elämän hiljaisesta aikakaudesta. Perestroikan alkuvaiheissa Länsi-Euroopasta virtasi saarnaajia, jotka edustivat erilaisia kristillisiä suuntauksia. Stadionit, konserttisalit, kirjastot ja klubit täyttyivät ihmisistä. Monet janasivat Jumalan Sanaa ja kristittyjen yhteyttä.

Inkerin kirkon herääminen alkoi. Vaikka se oli vaikeaa aikaa, se oli myös täynnä iloa. Iloittiin siitä, että oli saatu mahdollisuus lukea Raamattua ja jokainen saattoi hankkia sen. Iloittiin myös siitä, että seurakunnat alkoivat elpyä ja siitä, että oli mahdollisuus kokoontua uskonveljien ja - sisarten kanssa. Iloittiin Vapahtajasta, Jeesuksesta Kristuksesta, joka herätti uskon ja yhdisti ihmisiä sekä siitä, että tästä kaikesta sai puhua vapaasti.

Suomen luterilaisen kirkon ja Inkerin kirkon seurakuntien välillä alettiin rakentaa ystävyysseurakuntasuhteita. Yhdessä tehtiin aktiivisesti hengellistä työtä. Pyhäkoulujen ja nuorteniltojen lisäksi järjestettiin telttaleirejä ja erilaisia retkiä. Autettiin iäkkäitä seurakuntalaisia, joilla ei ollut mahdollisuutta tulla jumalanpalveluksiin ja muihin tilaisuuksiin. Lähetystyötä tehtiin kulkemalla kylästä kylään kutsumassa ihmisiä jumalanpalveluksiin ja jakamassa hengellistä kirjallisuutta.

Tehtiin matkoja Suomeen ja Suomesta Venäjälle. Puolin ja toisin nähtiin eri maiden hengellistä elä-

mää ja kulttuuria. Suomalaiset pastorit, diakonia-työntekijät, nuorisotyöntekijät ja muut jakoivat kokemustaan ja tietoaan Inkerin kirkon seurakunnille. Yhteistyö oli rikasta ja koitui siunaukseksi molemmille osapuolille. Oli paljon opittavaa.

Herra asettaa kaiken paikoilleen koeteltuaan ajan kanssa. Uskollisten ja uskolle antautuneiden veljien ja sisarten kanssa olemme saaneet jo yli parin vuosikymmenen ajan kulkea käsi kädessä Taivaan kotia kohti. *Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä (1 Joh. 1:7).* Niiden veljien ja siskojen kanssa, joihin meillä on yhteys, me olemme Jeesuksessa Kristuksessa liitetyt yhteen ikuisesti. Tunnumme vastuuta toisistamme ja kristillinen rakkaus auttaa meitä antamaan anteeksi, kiittämään, rukoilemaan ja tukemaan evankeliumin eteenpäin viemisessä.

Herra luo uutta ja saatana hajottaa. Kun muistamme tämän, rukoilemme jatkuvasti toistemme puolesta ja ystävyys-suhteet vahvistuvat ja toimimme edelleen todistajina Jumalan ihmeellisistä siunauksista omassa elämässämme ja seurakunnissamme.

Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne (1 Tess. 4:9).

*Teksti ja kuva: Viktor Vorontsov - Hatsinan ja Tuutarin seurakuntien kirkkoherra
Suomennos: Miina Makkonen*

Tällä tiellä

Herra, olit lähellä
kun hapuilimme usvaisella tiellä suuntaa näkemättä,
kun kaukaa kuiskasimme nimeäsi
tietämättä sinun kuulevan.
Aivan vierellämme sinä kuuntelit,
otit vastaan sanattomat kysymykset,
ensi askelissa jo talutit meitä.
Taivas kirkastui, tie tuli esiin talven alta
ja pientareelle puhkesivat
kevään ensi kukkien auringot.
Me näimme niissä sinun silmäsi ja ilahduimme,
kuin kukat kaipasimme kasvaa kohti valoa.

Sinä rakastit alusta asti.
Puhu meille siitä tässä avarassa armon paikassa,
kirkossasi jonka annoit meille
yhteiseksi kodiksi.
Kerro sanassasi mihin meitä kutsut,
avaa tien kauneus sinun askelissasi.
Tienvarren puro solisee kiitoslaulun, me yhdymme siihen,
lapsen aurinko hymyilee metsän yllä,
pilveen puhkeaa sateenkaari.

Tällä tiellä
avaat meille ystävyyden siunauksen,
yhteisen matkan ilon,
yhteisen työn jossa vieras tulee läheiseksi.
Yhteinen on myös lepo,
rauha tuoksuvan elämänpuun alla.

Ristiltä Jumalan rakkaus katsoo meitä,
tuntee surumme ja ilomme,
kantaa sylissään elämämme ja kuolemamme.
Siunaten kulkee armo keskellämme,
kirkkaana nousee kiitos.
Herra, olethan lähellä.

Teksti: Eeva Tikka

Kuva: Kristiina Paananen

Runo on kirjoitettu Kontupohjan kirkon
10-vuotisjuhlaan 22.-23.11.2014